

LEVENT

Çöp Kamyonunun
Gizemi

Mustafa Orakçı

İÇİNDEKİLER

KÂMİL VE DENİZ YATAĞI.....	5
ROBOT RESİM	16
SICAK HAVADA NE YAPILIR?.....	20
İŞTE ORADA!.....	27
TAYFA İZ PEŞİNDE.....	41
KÂMİL TEHLİKEDE!	46
İKİ KISA IŞIK	52
GİZEM ÇÖZÜLÜYOR.....	63
SONRA NELER OLDU?.....	88
SÖZLÜK.....	91

KÂMİL VE DENİZ YATAĞI

Kocaman yaz tatilinin neredeyse tamamını yazlıkta geçiriyorduk. Şimdilik yazlıkta her şeye yolunda gidiyor. Bizim tayfaya her hafta başka birimizin ailesi gelip bakıyor. Bu hafta kardeşim Mert ile daha mutluyuz. Çünkü bu hafta kalma sırası bizimkilerdeydi. Arkadaşlarımın ailesi geldiğinde de mutlu oluyorduk, onlar da yabancı değildi. Ama anne ve babamın yazlıkta olması bizi çok mutlu etmişti. Yazlığa gelmek, annemle babam için de iyi olacaktı. Onlar için seviniyordum. Bütün sene çalışıp yoruluyorlardı,

bu tatile bizden daha çok onların ihtiyacı vardı. Ailelerin değişmesi dışında bizim için bir farklılık olmadı. Biz tatilimize devam ediyorduk.

Tatil boyunca çeşitli alışkanlıklarımız oluşmuştu. Her sabah yaptığımız gibi erkenden kalkıp yüzmeye gidiyorduk. Sabahları kahvaltıdan önce yüzdüğümüz için Kâmil bize katılmıyordu. Tayfa olarak Kâmilsiz devam ediyorduk. Kâmil,

“Aç ayı oynamaz.”

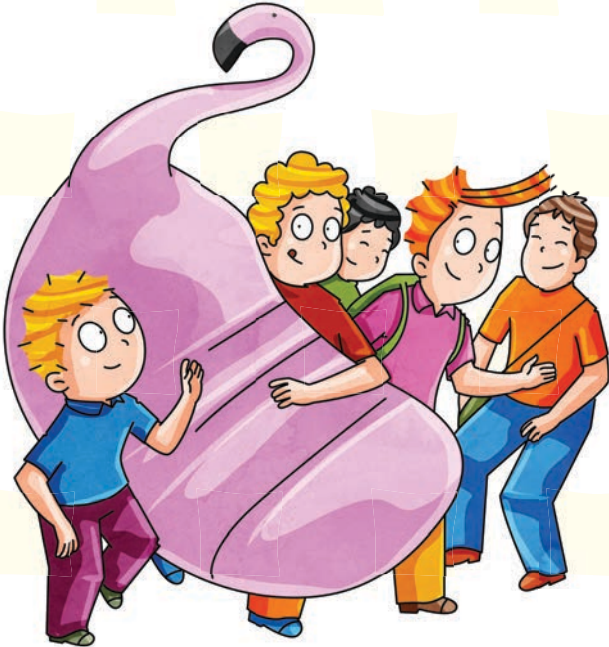
diyerek bizimle gelmek istemiyordu. O kahvaltı hazırlamayı ve hazırlarken de yemeyi seviyordu.

Geçtiğimiz günlerde Kâmil büyük bir değişiklik yaparak bizimle gelmeyi tercih etti. Sanırım anlattıklarımız yüzünden canı denize girmek istemişti. O da bizimle birlikte sabah erkenden kalkıp hazırlandı. Hatta o sabah bizden daha erken kalktı. Evden getirdiğı kocaman bir deniz yatağı vardı, onu şişirmeye çalıştı. Deniz yatağı şişince

kocaman bir Şey oldu. Yatağın baŐ tarafında bir flamingo kafası vardı. Bu hâliyle deniz yatağı bizim Mert'ten daha büyüktü.

Kocaman bir flamingoyla birlikte yola koyulduk. Yolda bizi gören herkes gülüyordu. Elinde kocaman bir flamingoyla dolaŐan Kâmil, gerçekten komik görünüyordu.

Herkesin deniz yatağına gülmesi Kâmil'in moralini bozdu. Bu defa Kâmil'in yüzü asıldı. Asık suratla oldukça komik bir flamingo taşıyan Kâmil'e gülmemek için kendimi zor tutuyordum.

Sahile geldiğimizde Kâmil yatağını denize attı ve kımıldamadan üzerinde saatlerce yattı. Biz de sürekli yüzdük. Kâmil yatağın üzerinde gayet güzel uyuyordu. Hatta kendisini evde, yatakta sandığı için dönmeye çalışıyor ve dönerken de düşüyordu. Düştüğü zaman da büyük bir gürültü çıkarıyor, panikle uyanıyor ve tekrar yatıp uyumaya çalışıyordu. Biz de ona bakıp gülüyorduk.

Hayri yanımıza geldi ve Kâmil'i göstererek konuşmaya başladı:

- Levent, Kâmil denize düştüğü zaman tsunami olur mu?

Kâmil yattığı yerden cevap verdi:

- Arkadaşlar, yatakta yatıyor olabilirim
ama ne söylediğinizi hâlâ du-
yabiliyorum. Daha tam olarak
uyumadım. Ayıp oluyor ama...

Hayri'nin söylediklerine
gülerken yanıma Mert geldi.

- Ağabey, Tsunami de kim?
Yoksa ülkemizde top koşturan Ja-
pon bir futbolcu mu?

Mert'in sözleri üzerine biz daha da güldük. Mert bu duruma çok bozuldu. Ona tsumaninin ne olduğunu anlatmaya çalıştım.

- Bak Mertçiğim, tsunami, okyanus veya denizin dibinde meydana gelen deprem veya buna benzer bir hareketlilik sonucunda ortaya çıkan dev dalgalara deniyor. Bu dalgalar çok tehlikeli olabiliyor. Sahiller ve orada yaşayan insanlar için çok ama çok tehlikeli...

Mert bir süre söylediklerimi düşünerek denize baktı. Sonra da Kâmil'e döndü. Sanırım tsunaminin ne olduğunu düşünüyordu.

Bir süre daha yüzmeye devam ettik. Kahvaltıdan önce, hava henüz ısınmamışken ve sahil kalabalık değilken denize girmek keyifli oluyordu. Güneş yükselip ısınmaya başladığında biz de denizden çıkıp evin yolunu tutuyorduk.

Hepimiz eşyalarımızı topladık. Kâmil de kocaman flamingo yatağını alınca eve dönüş yoluna geçtik. Denize girdiğimiz bu yer, bulunduğumuz adanın bize daha uzak

bir plajıydı ancak burada plaj kumdu. Kaldığımız yazlığın hemen önünde de plaj vardı ama o çakıl taşlarından oluşuyordu. Biz de küçük adayı neredeyse ortadan bölüyor ve kum olan plaja gidiyorduk. Yani çok da kısa olmayan bir yolculuk gerçekleştiriyorduk. Hazırlanıp dönüş yolu için hareket ettik.

Tam plajdan kaldırıma çıkacaktık ki çok ilginç bir olay oldu. Evin köşesinden dönen ve neredeyse bizimle, belki de bizden biraz daha büyük olan mavi tişörtlü bir çocuk koşarak gelip bana çarptı. Çantam ve elimdeki eşyalarla birlikte kumlara yuvarlandım. O da benimle birlikte yere düştü. Neyse ki

ikimize de bir şey olmadı. Plajın kumları yaralanmamıza engel olmuştu. Yanımda duran Hayri elimden tutup beni kaldırdı. Ben de elimi uzatıp çocuğu kaldırmak istedim. Çocuk, elime sert bir şekilde vurup kalktı. Önce bana ters ters baktı. Sonra da arkasına bakıp plaja doğru koşmaya başladı. Hem bu olay hem de sanki koşup gelen ve çarpan benmişim gibi bana surat yapması canımı sıkmıştı. Yoksa yere düştüğüm için canım yanmamıştı.

Kâmil yanıma gelip omzuma vurdu.

- Moralini bozma dostum. Bence bu şana çarpan çocuk çok şanslı. Dua etsin, şana çarptı. Bir de bana çarpşaydı ne olurdu? Bana ve flamingoya çarparak havalanır ve hiç plajın kumlarına basmadan doğruca denize uçardı.

Hepimiz Kâmil'in yaptığı espriye güldük. Olayı çok geçmeden unuttum ve gülererek yola devam ettik. Sahilin iç sokağına geçtiğimizde bir kalabalıkla karşılaştık. Hemen kalabalığa yaklaştık.

Kâmil:

- Arkadaşlar, ben heyecanlanmaya başladım, dedi. Şu kalabalığı görüyor musunuz? Bu kalabalık düğün ya da sünnet kalabalığı gibi duruyor. Belki yemek pişirmişlerdir ve bize de yoldan geçerken ikram ederler. Çok şanslıyız. Zaten deniz de beni acayip acıktırdı.

Kâmil'in omzunu tutup onu teselli ettim.

- Kâmil moralini bozmak istemem ama eğer dediğin gibi bir şey olsa öğle vakti veya öğleden sonra olur. Sabahın bu saatinde yemek olmaz. İnsanlar daha yeni kahvaltı ediyorlar.

Kalabalığa iyice yaklaştık. İnsanlar oldukça öfkeli görünüyorlardı. Herkesin yüzü asıktı. Kalabalığın içlerine girince durumu anladık. Burada biraz önce bir hırsızlık olmuştu. Biz oradayken bir polis aracı da sirenlerini çalarak geldi. Polisler tanıklarla konuşmaya başladı. Biz de ne olduğunu anlamak için dinlemeye başladık. Polisler kaldırımında oturan ve oldukça üzgün olan yaşlı bir kadınla konuşmaya başladı. Yaşlı kadın, hırsızın mavi tişörtlü olduğunu ve koşarak uzaklaştığını gördüğünü söyledi. Marketten dönüp evine geldiğinde onunla karşılaşmış.

– Mavi tişört giyyordu. Onu durdura-
madım. Komşulardan yardım istedim. Biz
peşine düşene kadar kaçtı ve yakalayamadık.

Polislerden birisi kalabalığa döndü:

– Arkadaşlar bu mavi ti-
şörtlü şahsı gören var mı?

ROBOT RESİM

Birbirimize baktık. Biraz önce çarpıştığımız kişi, aradıkları hırsız olabilirdi. Söyledikleri tarife uyuyordu. Polise doğru ilerledim.

– Biz plajda yani hemen ileride sözünü ettiğiniz mavi tişörtlü kişiyle çarpıştık. Hatta o kadar hızlıydı ki beni görmedi ve ikimiz de yere yuvarlandık. Aradığınız kişi o muydu bilmiyorum ama size tarif edebilirim. Mavi tişörtlü ve siyah saçlı... Benden biraz daha uzundu.

Evi soyulan yaşlı kadın beni doğruladı.

– Evet oğlum, gördüğün kişi bizim eve giren hırsız. Doğru kişiyi görmüşsünüz.

Polis:

– Gençler o kişiyi en net şekilde gören kişiler sizsiniz. Bize gördüğünüz kişiyi tarif

etmeniz lazım. Sizin anlattıklarınızla bu kişinin bir robot resmini çizdirmeliyiz.

- Tabii ki memur bey...

Teyzeye geçmiş olsun dedikten sonra yürüyerek polis merkezine gittik. Zaten ada küçüktü ve her tarafa yürüyerek gidilebiliyordu.

Polis merkezinde önce gördüklerimizi anlattık. Sonra da gördüğümüz kişiyi el birliğiyle tarif ettik. Birlikte olunca bir sürü ayrıntı çıktı. Aklımıza gelen özellikleri söyledik, bilgisayar başında olan bir polis de söylediklerimiz doğrultusunda robot resmini çizdi. İşimiz bitince de eve doğru yola

çıktık. Herkes düşünceliydi. Kâmil dışında konuşan yoktu.

– Benim gözüm zaten o çocuğu hiç tutmamıştı. O kadar olay çözdük. Sonuçta artık insan sarrafı sayılırız. Bir bakışta insanın nasıl birisi olduğunu anlarız.

Mert yanımda bitti.

– Ağabey, insan sarrafı ne oluyor? Sarraf, altın alıp satan insanlara deniyor. İnsan sarrafı ne iş yapıyor? İnsanları altına dönüştürüp satıyor mu?

– Hayır Mert, dedim ve saçlarını okşadım. İnsan sarrafı, bir bakışta insanların nasıl birisi yani iyi mi, kötü mü olduğunu anlayan insanlar için kullanılır.

– Ağabey, sana bir sorum daha olacak. Hazır aklıma gelmişken sorayım. Sen neden biraz önce karakolda o polis amcaya sana çarpan çocuğun robot resmini çizdirdin? O çocuk robot muydu? Üstelik sen o resmi çizdirirken hiç iki anteni var falan deme-

din. Antensiz robot mu olur? Ben hiçbir şey anlamadım.

Osman, Mert'i omzundan yakalayarak yanına çekti.

- Bak Mert, robot resimde insanlar gördükleri kişilerin özelliklerini söylerler. Polis de o insanların söylediklerine göre resim çizer. Bu resme robot resmi denir.

Eve dönünceye kadar bir daha kimse konuşmadı. Güne çok olaylı bir şekilde başlamıştık. Mert eve gidince odasına kapandı ve bana bir sürü robot resmi çizip getirdi. Bana çizgi filmlerde gördüğü robotların resmini çiziyordu. Söylediğine göre onun çizdiği robotlar daha güzelmış. Mert'in robot resmini anlamaması gibi benim de bu hırsızlık olayında anlamadığım noktalar vardı. Üstelik bu olay burada biteceğe de benzemiyordu.

SICAK HAVADA NE YAPILIR?

Eve vardığımızda kahvaltıya oturduk. Oldukça gecikmiş bir kahvaltıdan sonra herkes kendisine yapacak bir şeyler buldu. Geçen gün aldığım bir dergiyi okumaya başladım. Mert odasında robot resmi yapmaya devam etti. Üstelik yaptığı her resmi bana getirip olmuş mu, diye sormayı da ihmal etmedi. Osman da adadaki haberleri yazan bir internet sitesini takip ediyordu. Oradaki haberlere göz gezdiriyordu. Kâmil mutfakta anneme yardım ediyor, Hayri ise kanepede uyumaya çalışıyordu. Öğle vakti hava çok sıcak olduğu için denize gitmiyor ve dışarı çıkmıyorduk. Güneşin zararlı ışınlarının en yoğun olduğu zamanlar öğle zamanlarıydı. Bu saatlerde herkes durgunlaşıyor ve akşama doğru hayat tekrar canlanıyordu.